USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **E. O. U.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Absolonem, advokátem, se sídlem Ke Kašně 272/24, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2011, č. j. OAM - 588/VL - 18 - ZA12 - 2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2011, č. j. 61 Az 7/2011 - 16,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu Mgr. Tomáši Absolonovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Shora označeným usnesením Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) byla odmítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2011, č. j. OAM - 588/VL - 18 - ZA12 - 2009, kterým nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a, 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud odůvodnil své rozhodnutí tak, že usnesením krajského soudu ze dne 27. 5. 2011 byl stěžovatel vyzván k odstranění vad své žaloby ze dne 11. 5. 2011 a zároveň byl tímto usnesením podrobně poučen, v jakém směru je nutné jeho žalobu doplnit a opravit. Žalobce byl též poučen o tom, že pokud ve stanovené lhůtě svou žalobu nedoplní a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takové žalobě odmítne. Uvedenou výzvu si stěžovatel nevyzvedl a na výzvu tedy vůbec nereagoval. Žalobce tedy ani přes výzvu soudu neodstranil vady žaloby, přičemž důvody, které žalobce ve své žalobě ze dne 11. 5. 2011 uvedl, jsou natolik obecné, že je nelze přezkoumávat. Za situace, kdy žalobce neodstranil vady podání a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat, krajskému soudu nezbylo než žalobu

z tohoto důvodu odmítnout. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Toto usnesení krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), tedy pro nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Ve své kasační stížnosti stěžovatel uvádí důvody přijatelnosti své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Dále stěžovatel namítá, že si krajský soud měl ověřit, zda se stěžovatel nachází v místě doručování, tedy v Pobytovém středisku v Havířově. V inkriminované době se stěžovatel přechodně zdržoval v Praze u přítele z Keňské republiky. Pobytové středisko opustil v souladu s ust. § 82 zákona o azylu. Skutečnost, že stěžovatel přechodně žije v Praze a také kde pracuje a adresa, na které se přechodně zdržuje, je uvedena ve spisu správního orgánu. Stěžovatel poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Azs 57/2005, ze kterého vyplývá, že „vzhledem k tomu, že procesní důsledky spojené s fikcí doručení předmětné zásilky mají zásadní význam pro další řízení, měl si krajský soud ověřit, zda se stěžovatel skutečně na adrese, na níž mu byla výzva doručována, v rozhodné době zdržoval a zda tedy v daném případě byly splněny podmínky pro uplatnění fikce doručení. Tato skutečnost byla zřejmá ze správního spisu, který si však krajský soud, jak lze zjistit ze soudního spisu, nevyžádal. Nezákonným postupem krajského soudu tak došlo jednak ke zbytečnému prodloužení soudního řízení a jednak jím byl stěžovateli odepřen přístup k soudu." Stěžovatel dále odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 451/03 ze dne 16. 9. 2004.

[3] Dále stěžovatel uvádí námitky proti rozhodnutí správního orgánu a odkazuje na související judikaturu Nejvyššího právního soudu. Stěžovatel také dokládá tiskovou zprávu BBC týkající se svévolného zabití vůdce islámské sekty Mohammeda Yusufa policií ze dne 31. 7. 2009. Dále stěžovatel cituje Zprávu Ministerstva zahraničí USA o stavu dodržování lidských práv v Nigérii za rok 2009. Jako důkazy stěžovatel navrhuje také další tiskové zprávy BBC.

[4] Dne 13. 1. 2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno stěžovatelovo zpětvzetí kasační stížnosti, v němž stěžovatel uvádí, že se změnily okolnosti jeho osobního života, proto bere kasační stížnost zpět.

[5] Podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení o kasační stížnosti zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Nejvyšší správní soud tedy rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[6] Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[7] Ustanovený zástupce stěžovatele sdělil Nejvyššímu správnímu soudu přípisem ze dne 2. 1. 2012 pouze, že nenamítá podjatost soudců Nejvyššího správního soudu, kteří mají ve věci rozhodovat, svoje bankovní dispozice a že je plátcem DPH. Odměnu za zastupování ustanovený zástupce stěžovatele nevyčíslil. Nejvyšší správní soud o ní tedy rozhodl na základě skutečností zřejmých ze spisu, přičemž zjistil, že v řízení o kasační stížnosti ustanovený zástupce stěžovatele neučinil žádné úkony právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, za které by mu náležela odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti. Proto ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu